

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 4354/2022
12.04.2023. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бранка Станића, председника већа, Тајане Миљуш и Тајане Матковић Стефановић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Зоран Раденковић, адвокат у ..., против туженог Ансамбл народних игара и песама Косова и Метохије ВЕНАЦ из Приштине, са привременим седиштем у Грачаници, чији је пуномоћник Љубомир Пантовић, адвокат у ..., ради утврђења, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 1834/2022 од 06.07.2022. године, у седници већа одржаној дана 12. априла 2023. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 1834/2022 од 06.07.2022. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Лесковцу П1 111/21 од 24.11.2021. године, одбијен је тужбени захтев којим је тражено да се утврди да је тужилац засновао радни однос на неодређено време на радном месту ... (члан ансамбла народне игре) члан ... код туженог од 01.04.2020. године. Обавезан је тужилац да туженом на име трошкова парничног поступка исплати укупан новчани износ од 52.500,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж1 1834/2022 од 06.07.2022. године године, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена је првостепена пресуда.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је изјавио благовремену и дозвољену ревизију због погрешне примене материјалног права и битних повреда одредаба парничног поступка.

Испитујући основаност изјављене ревизије применом одредбе члана 408. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11 ... 18/20), Врховни касациони суд је утврдио да ревизија тужиоца није основана.

У поступку доношења побијане пресуде није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку на коју се у ревизијском поступку пази по службеној дужности. Нису дозвољени ревизијски наводи којима се указује да је тужени заступан од стране пуномоћника који није уписан у Адвокатску комору Србије, те да се не може ни сматрати адвокатом. Битна

повреда поступка на коју указује тужилац предвиђена је као апсолутно битна повреда поступка из члана 374. став 2. тачка 9. ЗПП-а, али се у смислу одредбе члана 407. став 1. тачка 1 и 2 ревизија може изјавити због битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374. став 2, тачка 2), 6), 8) и 10) овог закона, одакле произлази да се битна повреда на коју указује тужилац не може преиспитивати у ревизијском поступку. Стога, ови ревизијски наводи нису посебно цењени.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац је са туженим засновао радни однос на основу уговора о раду на одређено време почев од 01.09.2010. године, а потом су од 22.10.2013. године па до 30.12.2020. године закључили више уговора о раду на одређено време којим је тужилац заснивао радни однос на радном месту ..., члана фолклорног ансамбла. Неспорно је да се тужени више пута обраћао надлежним министарствима тражећи сагласност за запошљавање не неодређено време, како за тужиоца тако и за неке друге запослене на одређено време, те да никада није добио тражену сагласност. Тужилац тужбу заснива на тврдњи да су се вишегодишњим радом код туженог стекли законски услови за преображај радног односа заснован на одређено време, у радни однос на неодређено време, због чега тражи да суд утврди да је од 01.04.2020. године засновао радни однос на неодређено време на радном месту ... (члана ансамбла народне игре), односно члана ... код туженог.

На основу утврђеног чињеничног стања, нижестепени судови су применом одредбе члана 37. Закона о раду и члана 27.е Закона о буџетском систему утврдили да нису испуњени законски услови за преображај радног односа. Образложење је нижестепених судови да је чланом 27.е Закона о буџетском систему у ставу 34. и 35. прописано да корисници јавних средстава не могу заснивати радни однос са новим лицима ради попуњавања слободних, односно упражњених радних места, те да је прописана процедура за заснивање радног односа, само уз сагласност надлежног тела Владе Републике Србије. Применом наведених материјалноправних прописа нижестепени судови су утврдили да се одредба члана 37. Закона о раду која предвиђа могућност преображаја радног односа закљученог на одређено време у радни однос на неодређено време, не може применити у конкретном случају, имајући у виду законско ограничење које предвиђа Закон о буџетском систему, због чега су одбили тужбени захтев.

Ревидент не прихвата материјалноправно становиште нижестепених судови у погледу примене Закона о буџетском систему и сматра да се у конкретном случају мора применити Закон о раду који предвиђа могућност преображаја радног односа.

Ревизија тужиоца није основана.

Правилно су нижестепени судови на утврђено чињенично стање применили материјално право на основу ког су одбили тужбени захтев. Нису спорни ревизијски наводи да Закон о раду у члану 37. регулише услове за заснивање радног односа на одређено време и период на који се такав радни однос може засновати, те да је тужилац у таквом режиму радног односа више од 10 година, што би водило примени одредбе члана 37. став 6. Закона о раду и преображају радног односа на неодређено време. Међутим, тужени је буџетски корисник на који се примењује Закон о буџетском систему, којим се, између осталог, утврђују фискални принципи, правила и процедуре на основу којих се установљава фискални оквир, како би се обезбедила дугорочна

одрживост фискалне политике. У том смислу, Законом о изменама и допунама Закона о буџетском систему („Сл. гласник РС“ бр. 108/13), у члану 27е унета је одредба у ставу 34. којом се прописује да корисници јавних средстава не могу заснивати радни однос са новим лицима ради попуњавања слободних, односно упражњених радних места до 31. децембра 2015. године, а каснијим изменама и допунама тај период је продужен до 31. децембра 2020. године, све до измена и допуна закона објављених у „Службеном гласнику РС“ бр 118/21. Ставом 35. било је прописано да се изузетно од става 34. овог члана, радни однос са новим лицима може засновати уз сагласност тела Владе, на предлог надлежног министарства, односно другог надлежног органа, уз претходно прибављено мишљење Министарства. Одредбом члана 105. Закона о буџетском систему прописано је да ако су одредбе других закона, односно прописа у супротности са овим законом, примењују се одредбе овог закона, одакле правилно нижестепени судови закључују да је одредба члана 37. став 6. Закона о раду у супротности са цитираним одредбама члана 27е став 34. и 35. Закона о буџетском систему, па се стога иста не може применити. Осим тога, тужени је за време важења одредби члана 27е став 34. и 35. од надлежних органа тражио сагласност за заснивање радног односа на неодређено време са тужиоцем и другим запосленима на неодређено време, али такву сагласност није добио, што додатно иде у прилог томе да нису били испуњени услови за преображај радног односа на неодређено време, имајући у виду ограничења прописана Законом о буџетском систему.

У складу са изнетим, правилно су нижестепени судови применили материјално право када су одбили тужбени захтев за утврђење да је тужилац засновао радни однос на неодређено време на радном месту ... (члан ансамбла народне игре) члан ... код туженог од 01.04.2020. године.

Како не постоје разлози због којих је ревизија изјављена, као ни разлози на које суд пази по службеној дужности, Врховни касациони суд је донео одлуку као у изреци применом одредбе члана 414. став 1. ЗПП.

**Председник већа - судија
Бранко Станић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић